

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑๒/๒๕๕๙ วันที่ ๒ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ หัวหน้าส่วนการคลัง	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๒ หัวหน้าส่วนโยธา	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๓ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๔ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินโดยมิชอบด้วยระเบียบของทางราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

คู่กรณีที่ ๑ หัวหน้าส่วนการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมีหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบการจัดการต่างๆ เกี่ยวกับงานคลังหลายด้าน เช่น งานการคลัง งานการเงินและบัญชี รวมทั้งตรวจสอบรับรองความถูกต้องเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน จัดทำบัญชีและรวบรวมเอกสารประกอบ การเบิกจ่ายเงินตามฎีกา ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๓๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ รวมทั้งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อสั่งจ่ายเช็คร่วมกับคู่กรณีที่ ๓ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และคู่กรณีที่ ๔ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ คู่กรณีทั้ง ๓ คน จึงเป็นผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงินจากธนาคาร ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๓๗ นอกจากนี้คู่กรณีที่ ๑ ยังเป็นผู้มีอำนาจในการ

ลงนามเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ร่วมกับคู่กรณีที่ ๒ หัวหน้าส่วนโยธา และคู่กรณีที่ ๓ ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๘๐๒/๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่ง คู่กรณีทั้ง ๔ คน มีพฤติการณ์ในการเบิกจ่ายเงิน ดังนี้

๑. เชื้อธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๕xxxx๙ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๗๕,๐๐๐ บาท สั่งจ่ายคู่กรณีที่ ๓ แต่ตามต้นข้อเช็คสั่งจ่ายเงินทุน ประกันสังคม ซึ่งคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ลงนามสั่งจ่ายเช็คไว้ล่วงหน้าและไม่ได้ขีดคร่อมเช็ค และขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก อีกทั้งในการสั่งจ่ายเช็คฉบับดังกล่าวก็ไม่ได้มีการจัดทำฎีกาและเอกสาร ประกอบการเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งไม่ได้จัดทำรายงานการจัดทำเช็คไว้ให้ตรวจสอบแต่อย่างใด คู่กรณีที่ ๑ นำเช็ค ไปขึ้นเงินสดและนำเงินไปส่งคืนค่าน้ำประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลที่อ้างว่าได้ทำหายไป โดย โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่บัญชี ๓xx-๒-xxxx-๗ ทางตู้ถอน เงินอัตโนมัติ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๓ ครั้ง ครั้งแรก ๓๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่สอง ๓๐,๐๐๐ บาท และครั้งสุดท้าย ๑๕,๐๐๐ บาท ตามลำดับ โดยไม่มีใบนำฝากเงิน

๒. เชื้อธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๕xxxx๐ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๖๕,๐๐๐ บาท สั่งจ่ายคู่กรณีที่ ๑ เพื่อเบิกจ่ายเงินสมทบกองทุนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ โดยคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ร่วมกันลงนามสั่งจ่ายในเช็ค ดังกล่าว แต่เนื่องจากเช็คไม่ได้ขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก คู่กรณีที่ ๑ จึงนำเช็คฉบับ ดังกล่าวไปขึ้นเงินสดและนำเงินไปใช้จ่ายส่วนตัว โดยได้นำส่งเงินคืนเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓

๓. เชื้อธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๖xxxx๙ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๕๗,๗๙๙.๒๓ บาท สั่งจ่ายห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ ร่วมกันลงนามสั่งจ่ายในเช็คดังกล่าว แต่ไม่ได้ขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก ซึ่งห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ไม่ได้รับเช็คฉบับดังกล่าวแต่อย่างใด คู่กรณีที่ ๑ นำไปขึ้นเงินสดแล้วนำไปใช้จ่ายส่วนตัว โดยได้เขียนชื่อนาง ว. ซึ่งเป็นน้องสาวในฐานะผู้รับเงิน แทนนาง ว. ไม่ได้รับเงินจำนวนดังกล่าวแต่อย่างใด และในฐานะผู้จัดทำ รายงานการจัดทำเช็คก็ไม่ได้จัดทำรายงานการจัดทำเช็คไว้ให้ตรวจสอบ โดยคู่กรณีที่ ๑ ได้นำส่งเงิน จำนวน ๕๗,๗๙๙.๒๓ บาท คืนเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔

ต่อมาคู่กรณีที่ ๑ ได้ใช้เอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินของเดือนสิงหาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๕๗,๗๙๙.๒๓ บาท มาประกอบเพื่อเบิกจ่ายเงินอีก โดยรวมกับมูลหนี้ที่เกิดขึ้นในเดือนกันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งได้มีการสั่งจ่ายเชื้อธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๖xxxx๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๑๗๐,๘๗๐.๐๓ บาท สั่งจ่าย ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. โดยขีดคร่อมเช็คแต่ไม่ได้

ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก มีคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ร่วมกันลงนามส่งจ่ายเช็คดังกล่าว ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ได้รับเงินตามเช็คเลขที่ ๖xxxx๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ เพียงจำนวนเดียว

๔. เชื้อธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๖xxxx๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ส่งจ่ายการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ร่วมกันลงนามส่งจ่าย แต่เชิสดังกล่าวไม่ได้ขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก คู่กรณีที่ ๑ จึงนำเช็คไปขึ้นเงินสดและนำเงินไปใช้จ่ายส่วนตัว และลงลายมือชื่อของนาย ก. เจ้าหน้าที่ของศูนย์กีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัด ในฐานะผู้รับเงินในใบสำคัญรับเงินประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินจากองค์การบริหารส่วนตำบล โดยนาย ก. ยืนยันต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า ไม่เคย ลงลายมือชื่อในใบสำคัญรับเงิน และยืนยันว่าองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้สนับสนุนงบประมาณแต่อย่างใด รวมทั้งไม่ได้จัดทำรายงานการจัดทำเช็คไว้ให้ตรวจสอบ โดยคู่กรณีที่ ๑ ได้นำส่งเงินคืนเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔

๕. เชื้อธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ส่งจ่ายสหกรณ์โคนม จำนวน ๓ ฉบับ จำนวน ๑๘๙,๘๑๓ บาท โดยมีคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ร่วมกันลงนามในเชิสดังกล่าว ดังนี้

(๑) เช็คเลขที่ ๖xxxx๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๓๒,๑๙๓ บาท

(๒) เช็คเลขที่ ๙xxxx๓ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๗๘,๘๑๐ บาท

(๓) เช็คเลขที่ ๙xxxx๑ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๗๘,๘๑๐ บาท

การส่งจ่ายเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ไม่ได้ขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก อีกทั้งคู่กรณีที่ ๑ ก็ไม่ได้จัดทำฎีกา เอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินและรายงานการจัดทำเช็คไว้ให้ตรวจสอบแต่อย่างใด คู่กรณีที่ ๑ จึงนำเชิสดังกล่าวไปขึ้นเงินสดในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ตามลำดับ และนำเงินไปใช้จ่ายส่วนตัว โดยคู่กรณีที่ ๑ ได้คืนเงินจำนวนดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔

นอกจากนี้ คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายเชื้อธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๙xxxx๒ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๓๒๓,๗๖๐ บาท ส่งจ่ายสหกรณ์โคนม โดยขีดคร่อมเช็คแต่ไม่ได้ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก ซึ่งปรากฏตามข้อเท็จจริงว่าสหกรณ์โคนมได้รับเงินตามเช็คเลขที่ ๙xxxx๒ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๓๒๓,๗๖๐ บาท เพียงจำนวนเดียว

๖. เชื้อธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๑xxxx๖ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๗๐,๐๐๐ บาท ส่งจ่ายสำนักงานคลังจังหวัด ซึ่งคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ร่วมกัน

ลงนามส่งจ่ายเช็ค แต่เนื่องจากเช็คฉบับดังกล่าวไม่ได้ขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก คู่กรณีที่ ๑ จึงนำเช็คไปขึ้นเงิน โดยเข้าใจว่าสำนักงานคลังจังหวัดโอนเงินอุดหนุนสำหรับการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขให้องค์การบริหารส่วนตำบลมาเกิน แต่เมื่อทั้ง ๖ หมู่บ้านได้จัดทำแผนงาน/โครงการสุขภาพประชาชน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ เสนอองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อขอรับบริการสาธารณสุข คู่กรณีที่ ๑ จึงนำเงินสดที่เบิกมาฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ให้กับหมู่บ้าน ทั้ง ๖ หมู่บ้าน ๆ ละ ๑๐,๐๐๐ บาท และนำส่งเงิน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท คืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลโดยฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

๗. เช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๖xxxx๕ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๗๙,๗๒๓ บาท ส่งจ่ายกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ร่วมกันลงนามส่งจ่ายเช็คดังกล่าว เนื่องจากเช็คดังกล่าวไม่ได้ขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก คู่กรณีที่ ๑ จึงนำเช็คไปขึ้นเงินสด เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ และนำเงินไปใช้จ่ายส่วนตัว โดยคู่กรณีที่ ๑ ได้คืนเงินดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔

๘. เช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐xxxx๘ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๓๗๔,๕๐๐ บาท เป็นการส่งจ่ายเช็คเพื่อโอนเงินภาษีจัดสรรต่างๆ ฝากเข้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร บัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่บัญชี ๓xx-๒-xxxxx-๗ โดยจากการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพบว่าไม่มีการโอนเงินตามเช็คเข้าบัญชีดังกล่าว แต่คู่กรณีที่ ๑ ได้นำเงินฝากเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๗xx-๐-xxxxx-๑ แทน ต่อมาในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ คู่กรณีที่ ๑ ได้เขียนใบถอนเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๗xx-๐-xxxxx-๑ จำนวนเงิน ๓๗๔,๕๐๐ บาท โดยคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ในฐานะผู้มีอำนาจลงนามเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๘๐๒/๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ได้ร่วมกันลงลายมือชื่อในใบถอนเงินดังกล่าว โดยไม่มีเหตุในการถอนเงิน และไม่มีการตรวจสอบความถูกต้องก่อนลงลายมือชื่อ ทั้งที่ไม่มีการจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นหลักฐานในการเบิกเงิน และคู่กรณีที่ ๑ ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้จ่ายส่วนตัว

ต่อมาคู่กรณีที่ ๑ ได้เขียนเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐xxxx๑ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๓๗๔,๕๐๐ บาท และนำเช็คฉบับดังกล่าวไปให้คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ลงนามส่งจ่ายเช็ค แล้วนำเช็คไปขึ้นเงินและนำเงินจำนวนดังกล่าวฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร บัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่บัญชี ๓xx-๒-xxxxx-๗ โดยคู่กรณีที่ ๑ ได้ทำการแก้ไขต้นขั้วเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐xxxx๘ จากวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔

เพื่อปกปิดว่าเช็คเลขที่ ๐xxxx๘ นั้น มีการโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร เลขที่ ๓xx-๒-xxxx-๗ จริง และเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ คู่กรณี ที่ ๑ ได้ส่งเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท แก่องค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว โดยนำฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร เลขที่บัญชี ๓xx-๒-xxxx-๗

การกระทำความผิดนี้ คู่กรณี ที่ ๑ ยอมรับต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามแบบ ตง.๓ ว่า ตนมีความจำเป็นต้องใช้เงินเนื่องจากบุคคลผู้เป็นตาของตน ซึ่งเลี้ยงดูตนเองเหมือน บุตรสาวได้เข้าโรงพยาบาลรักษาโรคหัวใจเพื่อเปลี่ยนหัวใจเทียม ผ่าตัดสมอง และผ่าตัดก้อนเลือดที่ขา ตนต้อง ใช้เงินเพื่อรักษา

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย รวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีขอบ และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณี ที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณี ที่ ๑ เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่า คู่กรณีดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบข้อดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๑ มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ได้กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานคลังมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี และตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๓๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง การแบ่งงานและการมอบหมายหน้าที่ภายในส่วนการคลัง ได้กำหนดให้คู่กรณี ที่ ๑ มีหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบการจัดการต่าง ๆ เกี่ยวกับงานคลังหลายด้าน เช่น งานการคลัง งานการเงินและบัญชี รวมทั้ง

งานตรวจสอบรับรองความถูกต้องเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน จัดทำหน้าฎีกาและรวบรวมเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินตามฎีกา และตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้มีอำนาจสั่งจ่ายหรือถอนเงินฝากธนาคาร ได้กำหนดให้คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงินจากธนาคาร ร่วมกับคู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๓๗ รวมทั้งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจในการลงนามเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี ร่วมกับคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๘๐๒/๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๙ จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงินตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ โดยมีชอบ และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระหว่างวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ คู่กรณีที่ ๑ ในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง และในฐานะผู้สั่งจ่าย ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลที่ ๒๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้มีอำนาจสั่งจ่ายหรือถอนเงินฝากธนาคาร ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงินจากธนาคาร ร่วมกับคู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ กระทำการเบิกจ่ายเงินโดยเขียนและลงลายมือชื่อสั่งจ่ายเช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยไม่ขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก ในการสั่งจ่ายเช็คบางฉบับก็ไม่ได้จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน หรือจัดทำฎีกาเบิกเงินแล้วแต่ไม่ได้นำเช็คไปจ่ายให้กับเจ้าหนี้ หรือผู้มีสิทธิรับเงิน โดยนำเช็คดังกล่าวไปขึ้นเงินแล้วเบิกดบังเงินไปใช้ส่วนตัว รวมทั้งได้มีการยกเลิกฎีกาโดยนำเอกสารประกอบฎีกาที่ได้ยกเลิกไปจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินฉบับใหม่ และไม่ได้จัดทำรายงานการจัดทำเช็คบางกรณีก็สั่งจ่ายเช็คโดยไม่มีเหตุที่จะสั่งจ่ายได้และนำเช็คไปขึ้นเงินสดแล้วเบิกดบังเงินเป็นของตนเอง โดยมีมูลเหตุจูงใจเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

๑. เช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๕xxxx๙ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๗๕,๐๐๐ บาท สั่งจ่าย คู่กรณีที่ ๓ แต่ตามต้นขีดเช็คเป็นการสั่งจ่าย เงินทุนประกันสังคม

๒. เช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๕xxxx๐ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๖๕,๐๐๐ บาท สั่งจ่าย คู่กรณีที่ ๑ เพื่อเบิกจ่ายเงินสมทบกองทุนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๓. เช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๖xxxx๙ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๕๗,๗๙๙.๒๓ บาท สั่งจ่ายห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. แต่ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ไม่ได้รับเช็คฉบับดังกล่าวแต่อย่างใด ต่อมาคู่กรณีข้อ ๑ ได้ใช้เอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินของเดือนสิงหาคม ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๕๗,๗๙๙.๒๓ บาท มาประกอบเพื่อเบิกจ่ายเงินอีก โดยรวมกับมูลหนี้ที่เกิดขึ้นในเดือนกันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งได้มีการสั่งจ่ายเช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๖xxxx๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๑๗๐,๘๗๐.๐๓ บาท โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ได้รับเช็คฉบับลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ เพียงฉบับเดียว

๔. เช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๖xxxx๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท สั่งจ่ายการกีฬาแห่งประเทศไทย และปลอมลายมือชื่อของนาย ก. เจ้าหน้าที่ของศูนย์กีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัด ในฐานะผู้รับเงินในใบสำคัญรับเงินประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินจากองค์การบริหารส่วนตำบล โดยนาย ก. ยืนยันต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า ไม่เคยลงลายมือชื่อในใบสำคัญรับเงิน และยืนยันว่าองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้สนับสนุนงบประมาณแต่อย่างใด จึงเป็นการทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ

๕. เช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสั่งจ่ายสหกรณ์โคนม จำนวน ๓ ฉบับรวมเป็นเงิน ๑๘๙,๘๑๓ บาท

(๑) เช็คเลขที่ ๖xxxx๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๓๒,๑๙๓ บาท

(๒) เช็คเลขที่ ๙xxxx๓๓ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๗๘,๘๑๐ บาท

(๓) เช็คเลขที่ ๙xxxx๑๑ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๗๘,๘๑๐ บาท

ต่อมาได้มีการจัดทำเช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๙xxxx๒๒ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๓๒๓,๗๖๐ บาท สั่งจ่ายสหกรณ์โคนม ซึ่งสหกรณ์โคนมได้รับเงินจำนวนนี้เพียงจำนวนเดียว

๖. เช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๑xxxx๖ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๗๐,๐๐๐ บาท สั่งจ่ายสำนักงานคลังจังหวัด

๗. เช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๖xxxx๕ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๗๙,๗๒๓ บาท สั่งจ่ายกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

นอกจากนี้ คู่กรณีข้อ ๑ ไม่นำเงินตามเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐xxxx๘ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท ฝากเข้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร บัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่บัญชี ๓xx-๒-xxxx-๗ แต่ได้นำเงินฝากเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด

(มหาชน) เลขที่ ๗xx-๐-xxxxx-๑ แทน โดยคู่กรณีที่ ๑ ได้ร่วมกับคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ลงลายมือชื่อในใบถอนเงิน ฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๓๗๔,๕๐๐ บาท โดยไม่มีเหตุในการถอนเงิน ไม่จัดทำฎีกาเบิกเงินรายจ่ายตามงบประมาณเพื่อใช้เป็นหลักฐานการเบิกเงิน และถอนเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้จ่ายส่วนตัว

การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวง มหาดไทยฯ ข้อ ๔๐ ข้อ ๖๐ ข้อ ๖๒ ข้อ ๖๘ ข้อ ๖๙ และข้อ ๗๓ โดยมีชอบ และจ่ายเงินโดยทำหลักฐานการจ่ายเป็นเท็จ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๑ ได้เบิกจ่ายเงินโดยเขียนและลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็ค โดยไม่ได้ขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก และไม่นำเช็คไปจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงิน ส่งจ่ายเช็คบางฉบับโดยไม่ได้จัดทำฎีกาเบิกเงินหรือจัดทำฎีกาเบิกเงินแล้วแต่ภายหลังได้ยกเลิกและจัดทำฎีกาเบิกเงินขึ้นใหม่โดยใช้เอกสารประกอบฎีกาเบิกเงินที่ยกเลิกมาประกอบการเบิกจ่ายเงิน ส่งจ่ายเช็คโดยไม่มีเหตุที่จะส่งจ่าย เขียนเช็คส่งจ่ายและปลอมลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับเงินในใบสำคัญรับเงิน และนำเช็คดังกล่าวไปขึ้นเงินสดแล้วเบียดบังเงินไปใช้จ่ายส่วนตัว และการที่คู่กรณีที่ ๑ ได้ลงลายมือชื่อร่วมกับคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ในใบถอนเงิน ฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถอนเงิน จำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท จากบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โดยไม่จัดทำฎีกาเบิกเงินรายจ่ายตามงบประมาณและได้นำไปใช้จ่ายส่วนตน นั้น ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย รวมเป็นเงิน ๙๒๑,๘๓๕.๒๓ บาท ดังนั้น การกระทำความผิดของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ กระทำโดยจงใจหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่า ตนดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังที่องค์การบริหารส่วนตำบลตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน มีอำนาจหน้าที่จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวบรวมเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ตรวจฎีกาเบิกจ่ายเงิน จัดทำเช็คและลงนามส่งจ่ายเช็คร่วมกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และทราบหลักเกณฑ์ในการส่งจ่ายเช็คเป็นอย่างดีว่า เช็คจะต้องมีการขีดคร่อมเพื่อโอนเงินเข้าบัญชี และขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก เพื่อมิให้เป็นเช็คสำหรับผู้ถือ และได้ให้ถ้อยคำยอมรับว่า เมื่อเบิกเงินจากธนาคารแล้วได้นำเงินที่เบิกได้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว เนื่องจากตาของตนได้เข้าโรงพยาบาลรักษาโรคหัวใจเพื่อเปลี่ยนหัวใจเทียม ผ่าตัดสมองและผ่าตัดก้อนเลือดที่ขา จึง

ต้องใช้เงินเพื่อการรักษา จากข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ทราบว่าการเบิกเงินหรือจ่ายเงิน การเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินหรือการถอนเงินจากธนาคาร จะต้องเป็นไปตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ กำหนดไว้ แต่คู่กรณีที่ ๑ กลับมิได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามที่ระเบียบดังกล่าวกำหนดและทำหลักฐาน การจ่ายเงินเป็นเท็จ แล้วเบิกบังเงินเป็นของตนเองโดยมีมูลเหตุจงใจเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควร ได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ดังนั้น กรณีดังกล่าวจึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้กระทำโดยจงใจ แล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และเป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือ จ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิก จ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็น เจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทาง งบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๒ เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา คู่กรณีที่ ๓ เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับคู่กรณีที่ ๔ เป็นผู้บริหารท้องถิ่น ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งถือเป็นผู้ปฏิบัติงาน ประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ โดยคู่กรณีดังกล่าวสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบข้อดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่เบิกเงิน หรือจ่ายเงิน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้มีอำนาจลงนามเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๘๐๒/๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม

๒๕๔๙ คู่กรณีที่ ๓ มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๒๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ และมีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงินตามเช็ค ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๓๗ ร่วมกับคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๔ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และมีอำนาจลงนามเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๘๐๒/๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๙

สำหรับคู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการและเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง มีหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๒๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ และมีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงินตามเช็ค ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๓๗ ร่วมกับคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ โดยมีขอบ

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ ได้ลงลายมือชื่อในใบถอนเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗xx-o-xxxxx-๑ ฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ร่วมกับคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ จำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท โดยไม่ตรวจสอบเหตุในการถอนเงิน และไม่มีการตรวจสอบความถูกต้องก่อนลงลายมือชื่อถอนเงิน รวมทั้งไม่มีการจัดทำฎีกาเบิกเงินรายจ่ายตามงบประมาณเพื่อเป็นหลักฐานการเบิกเงิน จนเป็นเหตุให้คู่กรณีที่ ๑ นำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้ส่วนตัว การที่คู่กรณีที่ ๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงตามหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาว่า มีความเข้าใจว่าเป็นการเบิกเงินรายการอื่น ๆ เพื่อใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อาจจะต้องทำหรือไม่ทำฎีกาการเบิกจ่ายนั้น ไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากคู่กรณีที่ ๒ ได้ชี้แจงว่า หากเป็นการจ่ายเงินให้กับผู้ขายหรือผู้รับจ้างที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำสัญญาไว้ และเป็นเงินงบประมาณของส่วนโยธา ก็จะต้องตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกา เช่น รายงานขออนุมัติซื้อจัดจ้าง ใบเสนอราคา

สัญญา ใบส่งงาน ใบตรวจรับของคณะกรรมการว่า มีครบถ้วนถูกต้องเรียบร้อยแล้วจึงลงนาม การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๐ โดยมีขอบ

คู่กรณีที่ ๓ ได้ลงนามเป็นผู้ร่วมส่งจ่ายเงินตามเช็คก่อนที่จะเสนอให้คู่กรณีที่ ๔ อนุมัติจ่ายเงิน โดยที่มิได้ตรวจสอบว่ามีฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินถูกต้อง หรือไม่ และมีได้ตรวจสอบว่าเช็คดังกล่าวมีการขีดคร่อมและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก หรือไม่ ทั้งที่อยู่ในวิสัยและพฤติการณ์ที่กระทำได้นี้ เนื่องจากเช็คเป็นตราสารหรือตัวเงินที่เปลี่ยนมือได้ ประกอบกับคู่กรณีที่ ๓ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ยอมรับว่า คู่กรณีที่ ๑ ไม่ได้จัดทำฎีกาและเอกสารประกอบการเบิกเงิน และบางครั้งก็ได้ลงลายมือชื่อในเช็คก่อนที่จะเขียนข้อความในเช็ค โดยคู่กรณีที่ ๑ จะแจ้งด้วยวาจาว่า เบิกเพื่อใช้จ่ายเป็นค่าอะไร และยอมรับว่า ละเลยไม่ได้ตรวจสอบว่าเช็คดังกล่าวมีการขีดคร่อมเช็ค และขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก หรือไม่ และเพราะความเชื่อใจ นอกจากนี้ คู่กรณีที่ ๓ ได้ลงลายมือชื่อในใบถอนเงิน ฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ร่วมกับคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ถอนเงิน จำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท โดยไม่ตรวจสอบเหตุในการถอนเงิน และไม่มีการตรวจสอบความถูกต้องก่อนลงลายมือชื่อถอนเงิน รวมทั้งไม่มีการจัดทำฎีกาเบิกเงินรายจ่ายตามงบประมาณเพื่อเป็นหลักฐานการเบิกเงิน จนเป็นเหตุให้คู่กรณีที่ ๑ นำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว การกระทำความผิดกล่าวของคู่กรณีที่ ๓ มิได้เป็นไปเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการแต่ทำให้คู่กรณีที่ ๑ ได้ประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๐ ข้อ ๖๘ ข้อ ๖๙ และข้อ ๗๓ โดยมีขอบ และได้กระทำในฐานะผู้ส่งจ่ายด้วย

คู่กรณีที่ ๔ ได้ลงนามส่งจ่ายเงินตามเช็คตามที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ ได้ลงลายมือชื่อมาแล้ว ทั้งที่เช็คดังกล่าวไม่ได้ขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก และการส่งจ่ายเงินตามเช็คบางฉบับก็ไม่มีฎีกาเบิกเงินและเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงิน คู่กรณีที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้ลงนามส่งจ่ายเงินตามเช็คในขั้นตอนสุดท้ายย่อมอยู่ในวิสัยของวิญญูชนและในฐานะผู้บริหารท้องถิ่นที่หากพบว่า เช็คส่งจ่ายเงินดังกล่าวไม่มีฎีกาและเอกสารประกอบการเบิกเงิน รวมทั้งไม่มีการขีดคร่อมเช็คหรือขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก ย่อมต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์และวิธีการเขียนเช็คส่งเพื่อป้องกันมิให้บุคคลอื่นนำเช็คไปขึ้นเงินกับธนาคารได้ อีกทั้งต้องตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารประกอบฎีกาก่อนลงลายมือชื่อส่งจ่ายเงินในเช็ค แต่คู่กรณีที่ ๔ ก็ได้ดำเนินการให้ถูกต้อง การกระทำความผิดกล่าวของคู่กรณีที่ ๔ มิได้เป็นไปเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ และทำให้คู่กรณีที่ ๑ ได้ประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๐ ข้อ ๖๒ ข้อ ๖๘ ข้อ ๖๙ และข้อ ๗๓ โดยมีขอบ และได้กระทำในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา เนื่องจากเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่อนุมัติ อนุญาต รับรอง ให้

ความเห็นชอบ ที่ได้กระทำไปเกี่ยวกับเรื่องการรับจ่าย การเก็บรักษา การตรวจสอบหรือการอื่นใด อันเป็นผล ต่อเงิน ทรัพย์สินของรัฐ และได้กระทำในฐานะเป็นผู้ส่งจ่ายด้วย

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ คู่กรณี ที่ ๓ และคู่กรณี ที่ ๔ เป็นเหตุ ให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การคู่กรณี ที่ ๒ ได้ลงลายมือชื่อในใบถอนเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โดยไม่ตรวจสอบเหตุในการถอนเงินและไม่มีการตรวจสอบความถูกต้องก่อนลงลายมือชื่อ รวมทั้งไม่มีการจัดทำฎีกาเบิกเงินรายจ่ายตามงบประมาณเพื่อเป็นหลักฐานการเบิกเงิน นั้น ทำให้องค์การบริหาร ส่วนตำบลได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๓๗๔,๕๐๐ บาท ส่วนการที่คู่กรณี ที่ ๓ ได้ลงนามส่งจ่ายเงินตามเช็ค ก่อนที่จะเสนอให้อนุมัติจ่ายเงินโดยมิได้ตรวจสอบว่ามีฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงินถูกต้องหรือไม่ และมิได้ตรวจสอบว่าเช็คดังกล่าวมีการขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก หรือไม่ และได้ลง ลายมือชื่อในใบถอนเงินโดยไม่ตรวจสอบเหตุในการถอนเงิน และไม่มีการตรวจสอบความถูกต้องก่อนลง ลายมือชื่อ รวมทั้งไม่มีการจัดทำฎีกาเบิกเงินรายจ่ายตามงบประมาณเพื่อเป็นหลักฐานการเบิกเงิน และการที่คู่กรณี ที่ ๔ ได้ลงนามส่งจ่ายเงินตามเช็ค ทั้งที่เช็คดังกล่าวไม่ได้ขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก และส่งจ่ายเงินตามเช็คบางฉบับโดยไม่มีฎีกาเบิกเงินและเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงิน นั้น ทำให้องค์การ บริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย รวมเป็นเงิน ๙๒๑,๘๓๕.๒๓ บาท ดังนั้น การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ คู่กรณี ที่ ๓ และคู่กรณี ที่ ๔ จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๒ คู่กรณี ที่ ๓ และคู่กรณี ที่ ๔ กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๒ ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า หากเป็นการจ่ายเงินให้กับผู้ขาย หรือผู้รับจ้างที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกได้ทำสัญญาไว้และเป็นเงินงบประมาณของส่วนโยธา ก็จะตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาว่า มีครบถ้วนถูกต้องเรียบร้อยแล้วจึงลงนาม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคู่กรณี ที่ ๒ รู้เกี่ยวกับระเบียบเบิกจ่ายเงินเป็นอย่างดี ประกอบกับคู่กรณี ที่ ๒ ได้ชี้แจงแถลงด้วยวาจาต่อกรรมการไต่ สวนโดยยอมรับว่า การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ถูกระเบียบ และได้ถูกลงโทษตัดเงินเดือนใน เหตุดังกล่าว ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

คู่กรณี ที่ ๓ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยยอมรับว่า คู่กรณี ที่ ๑ ไม่ได้จัดทำฎีกาและเอกสารประกอบการจ่ายเงินและบางครั้งก็ได้ลงลายมือชื่อในเช็คก่อนที่จะ เขียนข้อความในเช็ค โดยคู่กรณี ที่ ๑ จะแจ้งด้วยวาจาว่าเบิกเพื่อใช้จ่ายเป็นค่าอะไร และยอมรับว่า ละเลย ไม่ได้ตรวจสอบว่าเช็คดังกล่าวมีการขีดคร่อมเช็ค และขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออกหรือไม่ และเพราะ

ความเชื่อใจ ประกอบกับคู่กรณีที่ ๓ ได้ชี้แจงแถลงด้วยวาจาต่อกรรมการไต่สวนว่า ทราบระเบียบกระทรวงมหาดไทยเป็นอย่างดี และการกระทำดังกล่าวเป็นความผิด

คู่กรณีที่ ๔ ได้ให้อัยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยยอมรับว่า คู่กรณีที่ ๑ ไม่ได้จัดทำฎีกาและเอกสารประกอบการเบิกจ่ายมาให้ตรวจสอบก่อนลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็คแต่อย่างใด รวมทั้งยอมรับว่า เชื่อบางฉบับก็ไม่ได้ตรวจสอบโดยละเอียดว่ามีการขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก หรือไม่ ประกอบกับคู่กรณีที่ ๔ ได้ชี้แจงแถลงด้วยวาจาต่อกรรมการไต่สวน โดยยอมรับว่า การกระทำดังกล่าวเป็นความผิด

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้กระทำโดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ส่วนการกระทำของคู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๑.๑ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

๑.๒ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน ทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ วรรคสอง เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๑ ได้ให้การยอมรับและชดใช้เงินคืนแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือน และตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือน คู่กรณี ที่ ๑ จึงต้องรับโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน รวม ๒๐ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๒,๓๐๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๔๗,๐๐๐ บาท (สองแสนสี่หมื่นเจ็ดพันบาท) โดยเรียกให้คู่กรณี ที่ ๑ ชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๒. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๒ ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณา และชดใช้เงินคืนแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๗,๙๕๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๖๑,๕๕๐ บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นหนึ่งพันเก้าร้อยสิบบาท) แต่เนื่องจากคู่กรณี ที่ ๒ มีภาระหนี้สินมาก จึงให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๔,๕๐๐ บาท (สี่พันห้าร้อยบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่ากับจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณี ที่ ๒ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๓. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และได้กระทำในฐานะเป็นผู้สั่งจ่าย ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๓ ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณาและชดใช้เงินคืนแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๕,๗๘๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น

๑๔๒,๐๒๐ บาท (หนึ่งแสนสี่หมื่นสองพันยี่สิบบาท) แต่เนื่องจากคู่กรณีที่ ๓ มีปัญหาสุขภาพ จึงให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๓,๙๕๐ บาท (สามพันเก้าร้อยห้าสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่ากับจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๓ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๔. การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และได้กระทำในฐานะเป็นผู้สั่งจ่ายและผู้บังคับบัญชา ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๔ มีการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณาและขอใช้เงินคืนแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๘,๒๐๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๗๓,๘๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นสามพันแปดร้อยบาท) โดยเรียกให้คู่กรณีที่ ๔ ชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สัวส์ดี	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน